

समुद्रवेलया प्लाव्यते स्थानमेतत् । सो ऽब्रवात् । किमहं निर्वलः । मम गृहावस्थितान्य-
एडानि समुद्रेणापहृतव्यानि । टिट्ठिभी विहस्याह । नाथ । त्वया समुद्रेण च महदत्तरम् ।
तथा चोक्तम् । अनुचितकर्मारम्भः स्वजनविरोधो बलीयसा स्पर्धा ।

५ अथ वा ।

प्रमदाजनविश्वासो मृत्योर्द्वाराणि चत्वारि ॥

दुःखमात्मा परिच्छेत्तुमेवं योग्यो न वेति वा ।

अस्तीदृग्यस्य विज्ञानं स कृच्छ्रे ऽपि न सीदति ॥

ततः स्वामिवचनात्तत्रैव प्रसूता सा । एतत्सर्वं श्रुत्वा समुद्रेणापि तच्छक्तिज्ञानार्थिना तद-
एडान्यपहतानि । ततस्तु टिट्ठिभी शोकार्ता भर्तारमाह । नाथ । कष्टमापतितम् । अएडानि
मे नष्टानि । टिट्ठिभो ऽवदत् । प्रिये । मा भैषीः । इत्युक्त्वा पत्तिणां मेलकं कृत्वा पत्तिस्वा-
10 मिनो गरुडस्य समीपं गतः । निजाएडानां विनाशकथां निवेदयति । ततस्तेन गरुत्मता
तद्वचनमाकर्ण्य प्रभुर्भगवान्नारायणः सृष्टिस्थितिप्रलयहेतुर्विज्ञप्तः । ततो भगवदाज्ञां मौलौ
निधाय समुद्रसमीपं गतः । ततस्तद्वचनमाकर्ण्य समुद्रस्तान्यएडानि समर्पितवान् । अतो
ऽहं ब्रवीमि । अङ्गाङ्गिभावमज्ञात्वा कथं सामर्थ्यनिर्णयः ।

पश्य टिट्ठिभमात्रेण समुद्रो व्याकुलीकृतः ॥

15. DIE VÖGEL UND DIE AFFEN (3, 2).

15 अस्ति नर्मदातीरे पर्वतोपत्यकायां विशालः शात्मलीतरुः । तत्र निर्मितनीडक्रेडि
पत्तिणाः सुखेन वर्षास्वपि निवसन्ति । अथ नीलपटैरिव जलधरपटलैरावृते नभस्तले धा-
रासारैर्महती वृष्टिर्बभूव । ततो वानरांस्तरुतले ऽवस्थिताञ्छीतार्तान्कम्पमानानवलोक्य
पत्तिभिरुक्तम् । भो भो वानराः । श्रूयताम् ।

अस्माभिर्निर्मिता नीडाश्चक्षुमात्राहृतैस्तृणैः ।

20 हस्तपादादिसंयुक्ता यूयं किमवसीदथ ॥

तच्छ्रुत्वा वानरैर्जातामर्षैरालोचितम् । अहो । निर्वातनीडगर्भावस्थिताः मुखिनः पत्तिणो
ऽस्मान्निन्दन्ति । तद्वदतु तावदृष्टेरुपशमः । अनन्तरं शान्ते पानीयवर्षे तैर्वानरैर्वृक्षमारुह्य
सर्वे नीडा भग्नाः । तेषां पत्तिणामएडानि चाधः पतितानि । अतो ऽहं ब्रवीमि ।

विद्वानेवोपदेष्टव्यो नाविद्वान्स्तु कदा च न ।

25

वानरानुपदिश्याज्ञानस्थानभ्रंशं ययुः खगाः ॥

16. DER ESEL IN DER TIGERHAUT (3, 3).

अस्ति हस्तिनापुरे कर्पूरविलासो नाम रजकः । तस्य गर्दभो ऽतिभारवाहनादुर्वलो
मुमूर्षुरिवाभवत् । ततस्तेन रजकेनासौ व्याघ्रचर्मणा प्रच्छाद्यारण्यसमीपे सस्यक्षेत्रे मो-